

ΜΗΧΑΛΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἡ δίκ. λ. 40, τρίς ἕως ἐξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἐκαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΒΟΥΛΗ

Τὸ τελευταῖον χαῖρε !

Μετὰ ἐξάμηνον βίον ἀγρυπνίας, κλονισμῶν, παρακρούσεων, παραληρημάτων καὶ σπασμῶν ἐξέπνευσε τὴν νύκτα τῆς εἰκοστῆς τετάρτης Μαρτίου, πιστεύουσα εἰς μέλλουσαν ζωὴν κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς στιγμὰς, ἐν τῇ ἰσχύϊ τοῦ ψυχorraγήματος, ἀπωθήσασα τὴν χεῖρα τοῦ ὑπεράνω τῆς κλίνης τῆς ἀγωνίας τῆς ἱσταμένου ἀρχαγγέλου πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἐπέταττεν αὐτῇ ζωὴν μιᾶς ἔτι συνεδριάσεως, ἀπέδειξεν ὅτι γνωρίζει θαρραλεώτερον νὰ ἀποθνήσκῃ παρὰ νὰ ζῇ. Αἱ κακαὶ γλῶσσαι, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπέφερον ζῶσαν τὴν μακαριτίδα, ἴσως διότι εἰς τὴν κηλολογίαν ὑπερέβαινε πάσας, ἐνασχολοῦνται νῦν εἰς παραδόξους, ἀλλ' ἀσεβεῖς συνδυασμούς ἐπὶ τῆς μνήμης τῆς, ὡς π. χ. λέγουσιν ὅτι λίαν καταλλήλως τὰς πρώτας τοῦ βίου τῆς ἡμέρας ἐμέτρησεν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου, μηνὸς ἐξ οὗ ἀρχεται τὸ φθινόπωρον ἐν τῇ φύσει, ὡς ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἡμετέρας μακαριτίδος ἀρχεται τὸ φθινόπωρον ἐν τῇ πολιτείᾳ· πολὺ σωστά ἐξεδήλωσε τὴν ζωὴν τῆς διαρκούντος τοῦ χειμῶνος, χειμῶν καὶ ἐκείνῃ βαρύτατος νομοσχεδίων καὶ φορολογιῶν, καὶ πολὺ ὥραϊα ἥδη ἐτελείωσεν ἐν πλήρει ἔαρι, καὶ μάλιστα τὴν παραμονὴν τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς μας, διὰ νὰ ἐορτάσωμεν οὕτω τὴν ἐπαύριον διπλὴν ἀνεξαρτησίαν : τυράννων καὶ τυραννίσκων. Καὶ τοιαῦτα μὲν ἀναμασσοῦσιν αἱ κακαὶ βλῶσσαι· ἡμεῖς δὲ παρατηροῦμεν ἥδη τὴν περίεργον ἀντίθεσιν μεταξὺ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν δύο ἐποχῶν τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως· ἐνῶ τὸ φθινόπωρον ἐγύμνου ἔξω τοὺς κλώνας τῶν δένδρων μας, ὁ κ. Καλλιγὰς, ἐαρινώτατος ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ πλήρης θάρρους, ἐπεδείκνυνεν ἡτὶν διὰ τοῦ δακτύλου μακρόθεν τὸ ἀθάνατον θέρος τοῦ ἰσοζυγίου· ἥδη δὲ ὅτε τὸ ἔαρ μᾶς φέρει τὰς πρώτας χελιδόνας καὶ τὰ πρῶτα κτυπήματα τῆς σκαπάνης ἐν τοῖς ἐπισκευαζομένοις παρiliσίοις κήποις, ὁ κ. Καλλιγὰς παραμένει καθηλωμένος καὶ ἄφωνος ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου του, σχηματίζων περὶ ἑαυτὸν ἀτμόσφαιραν καταψυχρῆς ζώνης, ἀναλαμβάνει δὲ καὶ τούτου τὴν κηδεμο-

νίαν ἐν τῇ συζητήσει τοῦ τελευταίου οἰκονομικοῦ νομοσχεδίου ὁ ἀκατάβλητος πρωθυπουργός.

*

Κατὰ τοὺς ἑξ ἐκείνους μῆνας πόσα ἐφλυάρησε, πόσα ἐξετέλεσε καὶ πόσα ἐπάθεν ἡ μακαρία αὐτὴ γλωσσοκοπᾶνα ! Ἡ ἐργασία τῆς ὑπῆρξε πρὸ πάντων οἰκονομική· ἀλλὰ εἰ καὶ οἰκονομική, πόση σπατάλη περὶ μακρηγορίας καὶ ἐπιδείξεις, περὶ ἐπιχειρήματα καὶ νομοθετήματα, περὶ ἐπερωτήσεις καὶ ἀντεγκλήσεις, περὶ ταυτολογίας καὶ περιαιτολογίας, περὶ προεδρικά κωδωνοκρούσματα καὶ μυρία ἔτι ἀκούσματα. Τὸ ἰσοζύγιον, ἡ δεκάρα, ὁ καφές, τὸ ποῦρον, τὸ σιγαρέτο, τὸ σιγαρόχαρτον, ἡ σοῦμα, ὁ οἶνος, τὸ κεφάλαιον, ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, ἡ συναλλαγή, ἡ ἐκτελεσθεῖσα καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσα, αἱ σημειώσεις, τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα, ἡ ὑποχοχδρία, τὸ Καραλὴ Δερβερ καὶ τὸ Παλοῦκι καὶ ἄλλα πολλὰ ἀκόμη ἀφανίζομενα ὑπὸ τὴν ὀμίχλην τῆς μνήμης μου, συγχέονται καὶ βομβοῦσι καὶ γρονθοκοποῦνται ἐντὸς αὐτῆς. Μερικαὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς λέξεις ἀκόμη καμαρώνουν, διότι ἔτυχον τῆς ἐξαιρετικῆς καὶ ἀπροσδοκῆτου τιμῆς νὰ ἐκσφενδονισθῶσι τσοῦαις ἀνηλεῶς ἀπὸ τῶν χειλέων τῶν ἀντιπροσώπων μας, ἡ περιπαθὼς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἀνατελῶσι· καὶ ὁ λευκὸς ἀφρὸς τοῦ πληροῦντος τὴν κεφαλὴν μου ζύθου ἐξ ὧλων αὐτῶν τῶν λέξεων εἶνε : παλαβέ ! μασκαρά ! χαμάλη ! πάμε ὄξω νὰ σοῦ δείξω ! κλπ. κλπ.

Δὲν δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν ὦδε καὶ τὴν περὶ ὠρισμένης τινος λέξεως ἀκολασίαν τῶν κκ. βουλευτῶν περὶ λέξεις μάλιστα πολυτίμους, πολὺ ζυγίζουσας, αἵτινες σπανίως ἔπρεπε ν' ἀναβαίνουν εἰς τὰ χεῖλη των, ἀλλέως ἀπόλλυσιν ἐντελῶς τὴν σημασίαν των, ὡς ἀποβάλλουσι τὰ χρυσὰ νομίσματα, τὰ ὁποῖα, τριβόμενα ἀπὸ χεῖρὸς εἰς χεῖρα, ἀποβάλλουσι τὴν στιλπνότητά των. Ἔσχε δὲ τὸ ἀτύχημα ὑπὲρ πάσας νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ κύρον ἡ λέξις ἀντισυνταγματικὸς καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς πτώσεις, τὰ γένη καὶ τοὺς ἀριθμούς. Καὶ ἐννοῶ μὲν τὸν κ. Φλογαίτην, κηρύσσοντα, καὶ πολὺ ὥραϊα, ὅτι ἡ μὴ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νόμου εἶνε καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ γράμμα ἀντισυνταγματικὴ, ἀλλὰ, πρὸς Θεοῦ ! ἀπὸ τῆς ἀνοητικῆς αὐτῆς βαθμίδος ἡ λέξις ὅταν διατρέχῃ πάσας τὰς λοιπὰς βαθμίδας τῶν λοιπῶν πλημμελημάτων καὶ καταλήγῃ μέχρι τῆς μὴ μεταθέσεως π. χ. δημοδιδασκάλου, τί φρονεῖτε περὶ τούτου.

Καὶ ὑπεράνω πάντων τῶν ἄλλων ἐκεῖνο, ὅπερ παρέχει ἰδίαν φυσιογνωμίαν ἐπὶ τῆς ὄψεως τῆς παρελθούσης Βουλῆς, ὡς ἐπὶ τινῶν προσώπων χαιραδικὰ σιμεῖα, εἶνε ἡ διαβόητος ἐκείνη συνεδρίασις τῆς ραπισματοραβδομαχίας, καθ' ἣν πρωτογωνίστησεν ἡ παλάμη τοῦ κ. Δημητρακάκη, καὶ τοῦ κ. Μανθάλου οἱ γρόνθοι, φιλοτίμως συντελεσασῶν διὰ τὰ περαιτέρω τῶν ράβδων τῶν κυρίων βουλευτῶν, καὶ αὐτὸς ὁ κ. Τρικούπη ὑπόχρεια ὄρθιος, καὶ ὁ κ. Δεληγιάννης ἐλάμβανεν εὐκαιρίαν νὰ προγυμνασθῇ εἰς τραγικὰς Νιόβης στάσεις. Καὶ εἰς ἐπίμετρον ὁ λόγος τοῦ κ. Σωτηρίου Πετιμεζᾶ, κρίναντος καλὸν πρὸς παραμυθίαν τῶν αἰσχυνομένων ἐπὶ τῷ συμβάντι νὰ φέρῃ εἰς φῶς ἐκ τοῦ φυλακείου τῆς μνήμης του καὶ ἄλλας προηγηθείσας τοιαύτας σκηναὶς ἐν τοῖς βουλευτικοῖς χρονικοῖς.

*

Ἡ βαρεῖα καὶ θλιβερά σφραγίς, δι' ἧς ὁ θάνατος ἐσημείωσε τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς βουλῆς εἶνε ἡ ἀπώλεια τοῦ Κουμουνδούρου. Ὅλίγαι μόνον ἐκ τῶν πρώτων συνεδριάσεων τὸν ἐνθυμοῦνται παριστάμενον, φέροντα πάντοτε τὸ φαῖν ἐπανωφόρι, ἀλλ' ἀσθενέστερον καὶ κοπιωδέστερον σύροντα τὰ πρεσβυτικά του βήματα. "Ἐκτοτε μένει κενὸν τὸ ἐδώλιόν του, χρησιμεῖον μόνον ὡς προσωρινὸς σταθμὸς ἀναπαύσεως εἰς ὅποιονδήποτε τῶν βουλευτῶν, — οἷα παρακμή! — κενότερά ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς ἐνότητά καὶ σύμπνοιαν, καὶ, τὸ πρῶτον ἤδη παρατηρούμενον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πολιτείᾳ, οὐδεὶς σήμερον δύναται νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην: "Υπῆρξα κι' ἐγὼ ἄλλοτε, ὅ,τι εἶσαι σήμερον!"

*

Τὸ τελευταῖον ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳσι ψηφισθέν ἦτο τὸ περὶ ἀναβολῆς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Ἡ ὥρα ἐπλησίαζεν ἐννάτῃ· οἱ βουλευταὶ χαίρειν ἐόντες καὶ συζητήσεις καὶ τροπολογίας καὶ μόνον ὑπὸ τῆς προσεχοῦς αὐτῶν ἀναχωρήσεως πυρετωδῶς κατεχόμενοι, κατένευσαν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἄρθρων διὰ τῆς σιωπῆς, τοῦ καμάτου, καὶ τῆς ἀδιαφορίας. Ἡγέρθησαν δὲ μόνον σθεναροὶ καὶ ρέκται διὰ νὰ αἰτήσωσι τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, ὅτε ὑστάτην κατέβαλλε προσπάθειαν ὁ πρωθυπουργὸς νὰ παρατείνῃ τὸν κάματον μέχρι τοῦ Σαββάτου. Τὰ πρακτικὰ ἀνεγνώσθησαν, οἱ βουλευταὶ ἐκένωσαν τὴν αἴθουσαν μετὰ μνητῶν εὐθυμίαν κατὰ τὰς διακοπὰς, καὶ αἱ λυχνίαι τῆς αἵθουσας ἐσβέσθησαν τὸ ὕστατον.

Τὴν ἐσπέραν τῆς 25 Μαρτίου τὸ Βουλευτήριον ἦτο κατὰ φῶτον· ἐώρταζε τὴν ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν, καὶ . . . τὴν ἡσυχίαν του.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ὑπὸ τῆς Τεργεστίας Ἡμέρας δημοσιευθεῖσα Πρασίγη βίβλος τῆς Ἰταλίας διὰ τὸ ὁροθετικὸν ζήτημα εἶναι ὅλη πρὸς τιμὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ ἄρα, πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν δὲν ἐπολιτεύθη ἐν τῷ ζήτηματι αὐτῷ ὑπερῆφάνως μόνον, παραστήσας ὅτι νέος θρίαμβος τῆς Τουρκίας ἐναντίον μας θὰ ἦτο ἡ διὰ μιᾶς σταγόν-

νος ὑπερχείλις τῆς κύλικος, ἀλλὰ καὶ μετὰ πολλῆς δξυνοίας ἐκμεταλλευθεὶς τὸ κρίσιμον τῶν αἰγυπτιακῶν πραγμάτων, ἐκφοβίσας τὰς δυνάμεις διὰ τῆς ἀποφασιστικότητος ἣν ἐδίδε, ματαιώσας τὰς ἀποπείρας τῆς Ρωσίας ὅπως φανῇ καὶ πάλιν εὐεργέτις τῆς Ἑλλάδος δι' ἑλληνικῆς υποχωρήσεως, στηρίζας τὰς κλωνιζόμενας ἐξ αὐτῶν ὅπως παραιτηθῶσι τῆς ἰδέας συμβιβασμοῦ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀναγκάσας ἐπὶ τέλους τὴν Τουρκίαν νὰ ἀναγνωρίσῃ μόνη τὰ δίκαια τοῦ ἀντιπάλου.

Χαίρεται τις ἀναγινώσκων τὰς ἐκθέσεις τοῦ ἐνταῦθα πρέσβους τῆς Ἰταλίας μετὰ ποίου σεβασμοῦ ὁμιλεῖ περὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ χαίρεται ἀκόμη περισσώτερον ἀναγινώσκων τὰ εὐφυᾶ καὶ δυνατὰ ἐπιχειρήματα ὅσα ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν μετεχειρίζετο πρὸς τὸν κ. Πρέσβυν τῆς Ἰταλίας.

Ἐν μέσῳ τοῦ ζόφου ὅστις περιβάλλει τὴν ἐνεστῶσαν πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Τρικούπη, ἀναπνέοντες χαίρετιζομεν τὴν παιδρὰν αὐτὴν ἀκίτνα τοῦ ὁροθετικοῦ ἐπισοδίου.

Μᾶς ἦλθε καὶ μία ἰδέα διὰ πᾶ δημοτικά.

Πόσοι εἶνε οἱ ὑποψήφιοι Δῆμαρχοι ἐπὶ τοῦ παρόντος; Ἐξ; Νὰ διαιρεθῇ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος — ἡ πρωτεύουσα — εἰς ἐξ τμήματα δημοτικά, ὅπως εἶνε διηρημένη εἰς ἐξ τμήματα ἀστυνομικά. Ἐκαστος ὑποψήφιος νὰ ἐκλέξῃ τὸ τμήμα του, ἢ ἕκαστον τμήμα τὸν ὑποψήφιόν του, διὰ νὰ μὴ ἀλληλοφαγωθοῦν ἀναμεταξύ των. Ἀς δοθῇ ἡ ἰδὸς Σταδίου εἰς τὸν κ. Μελαῖν νὰ τὴν κάμῃ χρυσὴν, ἃς δοθῇ ἡ ἰδὸς Πανεπιστημίου εἰς τὸν κ. Φρεαρίτην νὰ θυμᾶται τὰ παλῆά του, ἃς δοθῇ τὸ Κολωνακί εἰς τὸν κ. Σούτσον, νὰ κάμῃ τὴν μίαν δεξαμενὴν δύο, ἃς δοθῇ ἡ Πλάτεια εἰς τὸν κ. Καμπᾶν, νὰ μὴ ξεχνᾷ, ὅτι εἶνε ντόπιος καὶ μᾶς κάμῃ καὶ αὐτὸς τὸν ὁμογενῆ μετὰ λιβρέας καὶ λακέδες, ἃς δοθῇ τὸ Φυρὴ εἰς τὸν κ. Καλλιφρονᾶν, ἃς δοθοῦν τὰ Γύφτικα εἰς τὸν ἕκτον μας ὑποψήφιον.

Νὰ ἰδῇτε τί ἄμιλλα θ' ἀναπτυχθῇ μετὰ τῶν ἐξ! Ὁ ἕνας θὰ ζητᾷ νὰ περάσῃ τὸν ἄλλον. Καὶ νὰ συμφωνήσωμεν ὅτι ἐκεῖνον ποῦ θὰ ἐπιτύχῃ περισσώτερον τῶν ἄλλων νὰ τὸν κάμωμεν τοῦ χρόνου δῆμαρχον δύο τμημάτων.

Πῶς σᾶς φαίνεται ἡ ἰδέα μας; Τὴν συζητοῦμεν σπουδαῖα;

Διότι ὁ πρῶν Στρατῶν τοῦ Μηχανικοῦ μετασχηματίζεται εἰς Ταχυδρομεῖον καὶ Τηλεγραφεῖον, πρέπει ἡ Ὁδὸς Λυκαβητοῦ νὰ γίνῃ ἀδιάβατος; Ὑπάρχει τόσα αὐλὴ ἐν τῷ στρατῶνι ὥστε ἐκεῖ ἡδύνατο νὰ ξεφορτώνωνται αἱ πέτραι καὶ ἡ λάσπη καὶ τὰ χρώματα καὶ τὰ σίδερα καὶ τὰ ξύλα. Ὅλίγη διάκρισις, κύριον Οἰκοδομοῦν Δημοσίον, καὶ ὀλίγος ἀνθρωπισμός!

Θέλετε καὶ πρωτοφανῇ διὰ τὸ Μὴ Χάρεσαι χρονικά; Ἀλέθετε.

Οἱ Μιτυληναῖοι, οἱ συμπολίται τῆς Σαπρούς καὶ τοῦ κυρίου Καμπᾶ, ἐδαρύνθησαν τὸν νῦν ποιμαίνοντα αὐτοὺς κύριον Βαλλιᾶδην, Χῖον πεπαιδευμένον ἀλλὰ φιλαργυρώτατον καὶ χρηματιστικόν. Ἐπεθύμησαν δὲ τὸν πρῶν ἀρχιερέα των καὶ τώρα Μητροπολίτην Διδυμοτεῖχου κύριον Μεθόδιον, ἀντίποδα ἀκριβῶς τοῦ κυρίου Βαλλιᾶδου, ὁληθῇ ὁπαδὸν τοῦ